

L'espai geogràfic de l'Àsia oriental

Pablo Pareja Alcaraz
Alexandra Prats Armengol
Joan Ribas Sebastián

PID_00161937

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Índex

1. L'espai geogràfic de l'Àsia oriental.....	5
Bibliografia.....	9

1. L'espai geogràfic de l'Àsia oriental

1. Delimitació general de l'espai de l'Àsia oriental

Delimitació de l'Àsia oriental

Amb el terme *Àsia oriental* es fa referència als països següents: la Xina, el Japó, Corea del Nord, Corea del Sud i Taiwan (pàg. 7).

Dins la llista de països que entren dins la delimitació de l'Àsia oriental hi ha Taiwan, que té unes característiques força especials. S'ha de tenir en compte que, quan l'any 1949 va finalitzar la guerra civil xinesa amb la proclamació per part del Partit Comunista de la República Popular de la Xina, el govern oponent del Kuomintang es refugià a l'illa de Taiwan, i va mantenir la pròpia consideració com a govern legítim de la Xina. Des de llavors, la República Popular considera l'illa una província rebel, i Taiwan defensa la seva legitimitat i funciona com un país independent, encara que no és reconegut de manera oficial per cap estat que vulgui mantenir relacions diplomàtiques amb la Xina continental.

2. El relleu de l'Àsia oriental

En el moment de la redacció dels mòduls, la presa de les Tres Gorges (vegeu pàg. 19) encara era en procés de construcció. S'ha de tenir present que els primers generadors de la presa de les Tres Gorges van començar a operar l'any 2003 i el projecte inicial es completà al final de 2008. Tanmateix, es calcula que els treballs que n'han de permetre el funcionament a ple rendiment no finalitzaran fins a 2011. Per a més informació podeu consultar aquest petit informe que resumeix l'estat actual de la qüestió:

China's Three Gorges Dam. A Model of the Past (2009): http://www.internationalrivers.org/files/3Gorges_FINAL.pdf

I, en general, tota la pàgina web de l'*International Rivers* sobre la presa: <http://www.internationalrivers.org/en/china/three-gorges-dam>

Amb referència a l'extracció i explotació de minerals (vegeu pàg. 21), segons dades de 2008, la Xina és el principal productor mundial d'alumini, antimoni, baritina, bismut, carbó, fluorita, or, grafit, ferro i acer, plom, roca de fosfat, terres rares, talc, estany, tungstè i zinc, com també el principal exportador d'antimoni, baritina, carbó, fluorita, grafit, terres rares i el tungstè. La seva

producció anual de carbó supera els 2.500.000 de tones. I en el cas del tungstè, la seva producció representa el 75% del total mundial i disposa de més de la meitat de les reserves conegudes.

Podeu actualitzar aquesta informació mitjançant els informes per països (<http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/>) i per recursos minerals (<http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/commodity/>) que apareixen publicats periòdicament en el *US Geological Survey*.

4. Vegetació i sòls de l'Àsia oriental

La millor font d'informació relativa als boscos, percentatges, tipologies, etc. la trobareu a *Evaluación de los recursos forestales mundiales* (Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació): <http://www.fao.org/forestry/fra/es/>.

Terminologia: noms d'indrets geogràfics, noms propis i errates

Tal com ja s'explica en la introducció, aquesta guia també planteja fixar un criteri d'unicitat en els noms referits a indrets geogràfics i noms propis de l'Àsia oriental. En aquest apartat trobareu referenciats i explicats els criteris que s'han d'aplicar a mesura que apareguin els termes en els mòduls:

- *Junggar* s'hauria d'escriure **Jungària** (pàg. 9, línia 2). Es tracta d'un topònim amb una forma ortogràfica tradicional i reconeguda en català.
- *Huanghe* en teoria s'hauria d'escriure **riu Groc** (pàg. 9, línia 7). Es tracta d'un topònim amb una forma ortogràfica tradicional en català, reconeguda i utilitzada. Però, atès que també se'n fa un ús freqüent, són totalment acceptables les formes **Huang He**, respectant la separació entre el nom propi i el nom comú (*he*), i *Huanghe*.
- **Yangzi** (pàg. 9, línia 9). La forma més correcta és la que apareix en totes les unitats didàctiques. Davant la gran varietat de transcripcions que es poden trobar en català per a aquest riu (*Iang-Tsé, Iang-Tse, Iangtsé, Iang-tsé*), és més apropiat mantenir la forma original del nom en la transcripció en *pīnyīn*, acceptada internacionalment i respectuosa amb la denominació autòctona.
- *Tianshan* s'hauria d'escriure **Tian Shan** (pàg. 9, línia 20). Literalment en xinès significa 'muntanyes celestials'. Cal respectar la separació entre el nom propi i el nom comú.
- *Hokkaido* s'hauria d'escriure **Hokkaidō** (pàg. 11, línia 19). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* final (*ō*).

- *Honshu* s'hauria d'escriure **Honshū**: (pàg. 11, línia 19). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *u* (\bar{u}).
- *Kyushu* s'hauria d'escriure **Kyūshū** (pàg. 11, línia 20). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de les *us* (\bar{u}).
- *Tokyo* s'hauria d'escriure **Tòquio** (pàg. 12, línia 18). Es tracta d'un topònim amb una forma ortogràfica tradicional en català, àmpliament reconeguda, acceptada i utilitzada.
- *Osaka* s'hauria d'escriure **Ōsaka**: (pàg. 12, requadre inferior dret). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* (\bar{o}).
- *Kyoto* s'hauria d'escriure **Kyōto** (pàg. 12, requadre lateral dret). Tot i que aquesta és la transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès, ja que la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* inicial (\bar{o}), normalment està plenament acceptat *Kyoto*.
- *Taebaek-sanmae* s'hauria d'escriure **serralada de Taebaek** (pàg. 14, línia 4). Tal com s'explica en la presentació, és recomanable, tot i que no obligatori, utilitzar el nom comú de l'accident geogràfic en català (*sanmaek*, és a dir, 'serralada') i preservar només el nom propi en la forma original.
- *Ryukyu* s'hauria d'escriure **Ryūkyū**: (pàg. 22, línia 26). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de les *us* (\bar{u}).
- *Asama* s'hauria d'escriure **volcà Asama** (pàg. 24, línia 5). Si bé *Asama Yama* també podria ser acceptable, la inexistència d'un ús habitual en català d'aquest nom (a diferència del que passa amb el volcà *Fuji* o *Fuji Yama*) fa recomanable utilitzar el nom comú de l'accident geogràfic en català (*volcà*) i preservar només el seu nom propi en la forma original.
- *Kanto* s'hauria d'escriure **Kantō** (pàg. 23, línia 6). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rōmaji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* final (\bar{o}).
- *Pusan* s'hauria d'escriure **Busan** (pàg. 38, línia 7). La transcripció reconeguda internacionalment en *romaja* és amb *B*, per tant, és recomanable conservar el nom original.
- *Kwangju* s'hauria d'escriure **Gwanju** (pàg. 38, línia 10). La forma *Kwangju* prové de la forma anterior de transliteració del coreà, el sistema McCune Reischauer. En *romaja*, el sistema de transcripció adoptat oficialment per

Corea del Sud l'any 2000, cal transcriure el nom en caràcters llatins, com en el cas de *Gwanju*.

- *Tohoku* s'hauria d'escriure ***Tōhoku*** (pàg. 44, línia 23). La transcripció que reflecteix més fidelment el nom original japonès i la seva conversió al *rō-maji* exigeix una pronúncia allargada de la *o* inicial (**ō**).

Bibliografia

Referències bibliogràfiques actualitzades

Llibres i capítols de llibres:

Chapman, G. P.; Baker, K. M. (1992). *The Changing Geography of Asia*. Londres: Routledge.

Gupta, A. (2005). *The Physical Geography of Southeast Asia*. Oxford Regional Environments. Oxford: Oxford University Press.

Hsieh, H. M.; Lu, M. (editors) (2004). *Changing China. A Geographic Appraisal*. Boulder, Colorado: Westview Press.

Karan, P. P. (2005). *Japan in the 21st Century*. Lexington, KY: University Press of Kentucky.

Leeming, F. (1993). *The Changing Geography of China*. Londres: Blackwell Publishers.

* **Palka, E.; Galagno, F.** (2004). *North Korea: Geographic Perspectives*. Londres: McGraw Hill. El llibre descriu els elements principals de la geografia física de Corea del Nord i els relaciona tant amb l'organització política del país com amb la seva realitat econòmica, cultural i demogràfica. Els autors fan servir dades actualitzades i il·lustren cadascun dels elements presentats amb exemples concrets i dades comparatives.

Veeck, G.; Pannell, C.; Smith, C.; Huang, Y. (2007). *China's Geography*. Lanham, MD: Rowman and Littlefield.

Wook, K. J. (2008). *Geografia física de Corea*. Seül: Seoul National University Press (en coreà).

* **Wooley, P. J.** (2005). *Geography and Japan's Strategic Choices: From Seclusion to Internationalization*. Dulles, Virgínia: Potomac Books, Inc.

El llibre analitza el paper de la geografia en la configuració política del Japó i en les seves relacions amb la resta del món al llarg de la història. Més concretament, el llibre estudia com les percepcions geogràfiques dels líders polítics principals del país des de l'era Tokugawa fins a l'actualitat van influir –i continuen influint– sobre la seva manera d'organitzar políticament el país i de conduir les relacions amb altres països.

Pàgines web d'interès:

Perry-Castañeda Library Map Collection, The University of Texas at Austin: <http://www.lib.utexas.edu/maps/asia.html> (conté nombrosos mapes de geografia física de l'Àsia oriental i dels diferents països que la integren).

The Geography Site: <http://www.geography-site.co.uk/> (inclou dades actualitzades sobre diferents aspectes geogràfics tant de l'Àsia oriental com d'altres regions del món).

